

forrás

A Győri Evangélikus Egyházközség időszaki kiadványa

2025 karácsony

Hangulat vagy lényeglátás?

Mennyi személyes élményt tud rejtteni és felidézni egy illat, egy gyertyafény, a kályhában a tűz ropogása, egy hang, egy ének, egy simogatás a fejünkön, egy régi szöveg részlete, melyet már sokszor hallottunk. Mindegyik reflexszerűen csalta elő belőlünk a válaszreakciók sorát, amelyek rögzültek. A „mennyből az angyal”, a „csendes éj” dallama szíven ütve hívja elő belőlünk a régit, a gyermekként megélt csodát, azt a ragyogó fényű, fenyő illatú meghitt szépséget, melyben angyalt látni véltünk, és lestük a pillanatot, mikor szólal meg a csengettyű. Bennem ezek a gyermekkori emlékek idéződhetnek fel, és ez áldás, mert megélhettem. Sokakban egészen más reakciókat szül karácsonnyal kapcsolatban a feltételes reflex. Egy felmérés szerint ilyenkor megnövekszik a szívproblémával kórházba kerülők száma. Nem csak az ételek miatt, hanem az a veszteség, az a hiányérzet hozza elő, amiben az ember megéli, hogy valami hiányzik, vagy valaki hiányzik. Elveszett a csoda, a gyermekként még megélt, vagy soha meg nem tapasztalt, s nincs megoldás. S elsősorban nem az anyagilag nélkülöző emberekről van szó, vagyis nem a kellékek hiánya hozza elő... Lukács evangéliumában a „klasszikus” karácsonyi történet hatodik és hetedik verse így szól: És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fek-

tette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. Gyermekként minden Szenteste otthon is hallhattam többek közt ezeket a verseket, de mindez összeállt a beigli- és fenyőillattal, az énekekkel, a hóval. Így vált ünnepé az ünnep bennem anno, mint amikor apró darabokból összeáll egy PUZZLE, s bekerül az utolsó darab is a helyére. Azóta természetesen tudom, hogy ezek csak eszközök lehetnek a megszólításban, az

üzenet átadásában, de félre is vezethetnek, mert a lényegét kell látni, mármint a megszületett Megváltót! Viszont mi azt tapasztaljuk, hogy világunk kiönti a fürdővízzel együtt a gyermeket is, annak ellenére, hogy nagyon is odafigyel ilyenkor a részletekre. Ezzel próbál kondicionálni minket a fogyasztásra, fényekkel, zenével, látvánnyal a „szent profit” érdekében. Vegyünk meg mindent, bármit és akkor szép lesz az ünnep. Vagy

nem, de az őket már nem érdekli. Testvéreim, nem lehet ennyi az ünnep, az adventi vásár egy-egy estéje utáni szeméthalmokkal! S azt is meg kell vallani, hogy a görcsös ajándékozási kényszer sem más, mint kompenzálás. Mert az igazi, az egyetlen, a páratlan ajándékot már régen megkaptuk a Betlehemben megszülető Jézusban! Persze sokan felszállnak erre az ilyenkor megszülető hangulati hullámvasútra és próbálják meglovagolni akkor is, ha egyáltalán nincs hozzá semmi közük. Ernest Hemingway amerikai író mondta, hogy „az ember sosem tudja meg, mi is az a karácsony, míg egy idegen országban el nem veszíti azt.” Értem mit akar mondani, értem miről beszél, de nem értek egyet vele, mert idegenben sem vész el a lényeg, mert az ünnepnek bennünk kell megszületnie, ráadásul mindennapos valóságként. Nem történhet meg, hogy Jézust karácsony után elcsomagoljuk, mint a betlehemes egyik figuráját és már az istállóban sincs számára hely... Karácsony lényege abban van, hogy túlmutat önmagán. Túlmutat azon a bizonyos istállón, de a gyermekeken is, mert előre lát a keresztre, a feltámadásra, sőt, ezekben együtt mutatja a megváltás csodáját! Így tölt el, hittel, szeretettel, s szolgálatra indít. Krisztus születésének ünnepén ezért kell hálát adnunk! Ámen!

Vancsai József
lelkész

Nádorvárosi templomunk

A második világháborút követő évtizedek

A tavalyi évben indítottunk cikksorozatot az akkor 80 esztendőes nádorvárosi evangélikus templom történetével kapcsolatban. Az első rész az ötlet megszületésétől a kivitelezés megindulásáig taglalta az eseményeket. A második rész a második világháború idején bekövetkezett változásokat vette számba. Sorozatunk harmadik, egyben utolsó darabja a második világháborút követő évtizedek templomépítési munkálatainak krónikáját kívánja felvázolni.

A nádorvárosi templom építésére összegyűjtött pénz-alap megmaradt része a háborút követően teljesen elértéktelenedett, ezért hiába értek véget a harci események 1945 tavaszán, az építkezés csupán 1947-ben indulhatott újra.

A kezdeti anyagi szükségletek fedezésének egy részét a város által még ki nem fizetett, ám korábban megszavazott pénzsegély folyósításától remélték. Ennek kifizetésére a várostól ígéretet is kaptak. Emellett az építés éveiben mindvégig – több-kevesebb intenzitással – adománygyűjtés folyt a gyülekezet híveinek körében. Az evangélikus egyház is több csatornán keresztül igyekezte támogatni a templomépítés ügyét. Így például 1948-ban a kerülethez érkezett dollársegélyből a templom építésére 12.000 forint támogatást utaltak ki. Egy évvel később a kultuszminisztérium – Túróczy Zoltán püspök közbenjárására – 35.000 forinttal járult hozzá a templom befejezéséhez szükséges munkálatok elvégzéséhez. Ugyanebben az esztendőben az egyházközségen belül tárgyi nyemernyjátékot hirdettek. A kezdeményezés keretében eladott sorsjegyek több mint 20.000 forint nettó nyereséget eredményeztek.

1947-től kezdődően szinte minden évre jutott valamilyen újabb munkafolyamat. Ez év őszének folyamán a templom festési munkálatainak kivitelezésével Böröczki Ferencet bízta meg. Az oltár, a szószék és a papi szék elkészítésére

Kecskés János asztalosmestert kérték fel. 1948-ban került megrendelésre a templom fűtési rendszere, valamint került lehelyezésre a padlóburkolat. A villanszerelési munkálatokat Hebenstreit Nándor végezte el. 1949-ben elsősorban az altemplom kialakítására fókuszáltak. Itt adták munkába a kőműves, csatornázási és csőszerelési, asztalos és lakatos munkákat. Októberben a gyülekezet megrendelte Röck Gusztáv lakatosmestertől az alagsori helyiség vészki-járatait is. 1950-ben készült el a karzaton végigfutó, pajszmezőkbe helyezett egyházi szimbólumok 72 darabos sorozata, melyet a már említett Böröczki Ferenc festett meg.

Ez év végén kért a gyülekezet árajánlatot egy 16 változatú új orgonára vonatkozóan a Pécsi Hangszer- és Asztalosárgyártól (egykori Angster Cég). A kétmanuális hangszer kivitelezésének csak az első fázisa indult meg az esztendő során, ám a továbbépítés lehetősége nyitott maradt. Bár eredetileg már 1951 júliusára várta a gyülekezet a hangszer leszállítását, a kivitelezés nehézségei miatt a cég részéről vállalt augusztus végi időpont is csúszott egy további hónappal. A hangszer megvásárlását Túróczy Zoltán püspök tette lehetővé, aki egyházkerületi keretből két részletben összesen 55.000 forint kölcsönt biztosított a fenti célra. A hangszer felszentelésére október 7-én került sor. Szintén 1951-ben rendelte meg a gyülekezet Schima Bandi győri iparművészől a feszület mellé

eredetileg készített két gyertyatartót hatra kiegészítve az újabb négy darabot.

Mivel 1953-ban – mikor a gyülekezet az orgona bővítése mellett döntött – a pécsi gyár már nem tudta vállalni a hangszer továbbépítését, ezért az egyházközség vezetősége a Budapesti Városi Tanács

se fogja képezni. A padokat végül 1959 tavaszán rendelték meg a csornai Fa- és Szarvesztergályos Fatömegcikk Kisipari Termelőszövetkezet-től, összesen két ütemben. A munkálatok 1962-re zárultak le. 1964-ben került sor az alagsori padlóburkolatok ki-készésére. A templombelső teljes kialakítása végül 1967-ben záródhatott le.

A templom tornya sokáig néma maradt, bár már az 1940-es években külön gyűjtöttek harangra is adományokat, és ezt elkülönítve kezelt alapban helyezték el. A

Hangszerkészítő és Javító Vállalatát (egykori Rieger gyár) kereste meg, akik hajlandónak mutatkoztak a munka folytatására. Az orgona második ütemének beszerelése 1954 februárjában zárult le.

1957-ben az országos egyháztól érkezett újabb 15.000 forintos segély. Ebben az esztendőben komoly alagsori kőműves munkákra került sor, ekkor választották le a kisebb termet, valamint a konyhát. Októberben arról döntött a gyülekezet, hogy az újabb nagy beruházást a templompadok kivitelezteté-

háborús anyagihiány következtében a tervek ekkor nem valósulhattak meg, később pedig az erre a célra összegyűlt összeget is az egyéb munkálatok befejezésére fordították.

Végül csak évtizedekkel később – a gyülekezet áldozatkész adakozásának hála – készíthetett el az 531 kilogrammos harang, mely 1997. október 31-én, ünnepi istentisztelet keretében kondulhatott meg első alkalommal.

Dr. Világi Dávid
történész, levéltáros

Az egymást követő generációk között mindig is volt egy olyan kapcsolati pont, amely valamilyen formában tetten érhető volt egy-egy család életében. Gondolok itt például arra, hogy korábban egy fiú gyakorta vitte tovább az apja szakmáját, így biztosítva saját családja megélhetését. Ez manapság már egyre kevésbé fordul elő, ugyanakkor egy gyülekezeti közösségen belül mindig öröm megtapasztalni azt, hogy az Istennel való kapcsolat megélése hogyan valósul meg egymást követő generációk között. Ennek példaként áll előttünk Németh Károly gondnokunk és Dr. Németh Péter másodfelügyelőnk személye, akiket mostani lapszámunkban igyekezzünk bemutatni a gyülekezet közösségének.

Generációk egymás után...

Kedves Károly és Péter! Mik azok a gyökerek az életetekben, amelyek által a gyülekezeti közösség tagjai lettetek?

Károly: Anyai ágon bakony-szentkirályi református, apai ágon bakonytamási evangélikus gyökerekkel rendelkezem. Veszprémvarsányban születtem, ott kereszteltek és ott is konfirmáltam – éppen 65 éve. A pápai Türr István Gimnáziumban érettségiztem, majd Budapesten tanultam és dolgoztam. 1976-ban Győrbe költöztem, a nádorvárosi templom tőzomszédságába. Evangélikus feleségem keresztzülei révén és Bödecs Barna parókus lelkész hívására kerültem kapcsolatba a nádorvárosi gyülekezettel.

1978-ban templomi esküvőnk volt – akkoriban ez nem volt magától értetődő döntés. A „szíréhangok” kísérték is a karrieremet: műszaki osztályvezetői és főmérnöki kinevezéseimkor sem számított előnynek, ha valaki nyíltan vállalta a templomi házasságkötést. Mégis úgy éreztem, a hitből nem lehet engedni: az ember életét csak akkor lehet rendben tartani, ha az alapjai is rendben vannak.

Fiamat, Pétert 1979-ben ugyanitt keresztelték, és azóta is a gyülekezethez köt életünk minden fontos állomása.

Péter: Gyerekkoromtól a nádorvárosi templom és gyülekezet közösségéhez tartoztam, és több évet töltöttem a nádorvárosi ifiben, amelyet Németh Artúr vezetett Itt és Gábor bácsi javaslatára. Ez az

időszak meghatározó része lett az életemnek: közösséget, hitet, barátságokat és irányt adott. Itt tanultam meg, mit jelent a gyülekezethez tartozni, felelősséget vállalni és hitelesen jelen lenni az egyház életében – először ifisként, később tudatosan, felnőttként is.

Károly, hol találtad meg a helyed a közösségben, és mivel járultál hozzá annak életéhez?

A gyülekezethez mindig cselekvő módon kötődtem. Kezdetben képviselőtestületi tagként, majd presbiterként szolgáltam, 2000-ben pedig a nádorvárosi gyülekezet gondnoki megbízását kaptam.

A templom és a gyülekezeti épületek állapota szívügyem volt: az évek során sok fejlesztés és felújítás valósult meg – elektromos hálózat korszerűsítése, harang rendbehozatala, fűdém hőszigetelése, a fűtésrendszer megújítása, a gyülekezeti terem és az altemplom rendbetétele, valamint az utóbbi években az ablakcsere. A karbantartás ma is folyamatos feladat.

Emellett a börcsi ingatlan és a soproni vendégház gondját is viselem.

Az új liturgia bevezetésekor élénk vita alakult ki. Úgy éreztem, a változtatás nem szolgálná az ige és a közösség egységét. Végül a gyülekezet a régi rend mellett döntött – nem megosztottságból, hanem hűségéből ahhoz a formához, amelyben hitünk otthonra talált.

Kedves Péter, milyen út vezetett az egyetemi katedrától a másodfelügyelői pozícióig?

A nádorvárosi ifjúságban eltöltött évek életre szóló útravalót adtak. Nemcsak barátságokat és közösségi élmé-

nyeket, hanem egy olyan szemléletet is, amelyben a hit, a gondolkodás és a felelősségvállalás elválaszthatatlan egymástól.

Bár a tudományos élet és az ifjúsági közösség látszólag távol áll egymástól, számomra mindig összetartoztak. Tanárként is azt keresem, miként erősítheti egymást tudás és hit – abból az őszinte, közösségi kereszténységből merítve, amit fiatalon megéltem.

Ezért 2021-ben beiratkoztam az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol hittanár szakon végeztem. Úgy éreztem, ezzel válik teljessé a pályám: az egyetemi vezető oktatói beosztásom mellett jelenleg félállásban dolgozom hittanárként, heti 15 órában tanítva a középiskolás korosztályt.

Szolgálatom közösségi hívásként talált meg: a Péterfy-iskola szülőjeként kértek fel egy-

házi tisztségre. Előbb képviselőtestületi tag, most másodfelügyelő vagyok. Munkámban hivat szeretnék építeni generációk és szemléletek között, hogy a hit élő valóság maradjon.

Családdal hogyan élitek meg a gyülekezeti közösséget? Miben tudtok jelen lenni, mit tartotok fontosnak?

Károly: Számunkra a gyülekezeti élet mindig a családi élet természetes része volt. Feleségemmel együtt jártunk istentiszteletre, a közösségben mindig otthon éreztük magunkat. A mai napig rendszeresen járok templomba és presbiteri ülésekre – fontosnak tartom, hogy

az ember élete végéig aktív része maradjon annak a közösségnek, amelyből a hitét és a lelki erejét meríti.

Péter: Nálunk a hit és a gyülekezeti élet családi ügy. Feleségemmel és gyermekeinkkel együtt igyekszünk úgy élni, hogy a közösségben ne csak jelen legyünk, hanem részt is vállaljunk belőle. A templom, az iskola és az otthon nálunk nem külön világok, hanem egymást kiegészítő terepei ugyanannak az életformának.

A hittanoktatás és a gyülekezeti szolgálat során gyakran találkozom fiatalokkal, és öröm, hogy gyermekeink is természetesen mozognak ebben a közegben. Hiszünk abban, hogy a hit legfőbb üzenete nem tanítás, hanem légkör: a templom legyen öröm és közösség, ne kötelesség.

Folytatás at 5. oldalon

Ifjúsági kirándulás Wittenbergbe

Május első hétvégéjén néhány hittanos diák lehetőséget kapott arra, hogy Németországban személyesen is felfedezze a reformáció fontos helyszíneit. Utunk első állomása Erfurt volt, ahol a szerencsés átszállásnak köszönhetően rövid sétát tehattunk az Ágoston-rendi kolostor környékén. Körülöttünk álltak azok az épületek, ahol Luther Márton fiatal szerzetesként élt, imádkozott és későbbi szolgálatának alapjai formálódtak.

Innen Wittenbergbe érkezünk, a reformáció szívébe. A város csendes utcáin járva egészen közel került hozzánk a történelem valósága: megtekintettük a vártemplomot, a híres kapuját, ahová Luther a 95 tételét kifüggesztette, valamint a Luther-ház és az Augusteum épületéből kialakított múzeumot. Különösen emlékezetes volt a Luther-panoráma monumentális körképe, amely élményszerűen mutatta be az 1517-es Wittenberg világát. A

hittanórákon tanult történetek így személyessé és átélhetővé váltak a fiatalok számára.

Az utazás utolsó napját Berlinben töltöttük. A Brandenburgi kapu, az Unter den Linden, az Alexanderplatz és a város sokszínűsége mind olyan élményeket adott, amelyek hosszú ideig velünk maradnak. A diákok megtapasztalhatták egy igazi európai nagyváros nyüzsgését és légkörét.

Hazafelé hálókocsis Euro-Night vonattal utaztunk, ami valódi fénypontja lett az egész kirándulásnak. A diákok most először tapasztalhatták meg, milyen érzés éjszaka, saját kis fülkében, a sín zötyögését hallgatva áthaladni Európán. A közös beszélgetések, és az „alvás a vonaton” izgalma olyan élményt adott, amelyre sokáig emlékezni fognak.

Hálásak vagyunk mindazoknak, akik támogatásukkal lehetővé tették, hogy ez a tartalmas és tanulságos tanulmányi kirándulás megvalósul-

hasson. A közösen átélt napok azt mutatták meg számunkra, hogy a hitünk gyökereivel való személyes találkozás és a történelmi helyszínek valóságos közelsége olyan él-

ményt ad, amely hosszú távon formálja a fiatalok gondolkodását és lelki látását.

Dr. Németh Péter
másodfelügyelő

Az előzmény meghatároz

A Nádorifi bemutatását egy tinédzserkori élménnyel szeretném kezdeni: fiatalok között lázasan kerestem az életem célját, értelmét, mert nem tudtam elképzelni, hogy csupán az éppen aktuális feladataim teljesítése jelentené ezt. Hálás vagyok Istennek, hogy az én keresésemet komolyan vette, tapasztaltam, hogy Ő is keres engem, és választ adott életemnek erre a nagy kérdésre. Meghatározó élmény volt számomra a beszélő Isten jelenlétébe kerülni.

Nagy örömemre szolgált ezért az, hogy elindulhatott a Nádorifi több mint 10 évvel ezelőtt, amely befogadta a gyermekórákról „kinőtt” fiatalokat.

A heti rendszerességgel, 12-18 éveseknek meghirdetett

alkalmakat másfél éve már egy, a nádorvárosi gyülekezeti nagyterem mellett kialakított tágas helyiségben tartjuk.

A foglalkozásokon helyet kap a játék, az éneklés, illetve 1-1 bibliai történet vagy téma,

amelyeken keresztül a fiatalok is választ találhatnak az aktuális kérdéseikre, és életvezetést a kisebb-nagyobb döntéseikben – mindezeket attól az Istentől várhatják, Aki az ő életüket is jó tervvel alkotta meg.

Kikértük a résztvevő fiatalok véleményét, hogy szerintük mi jellemzi leginkább ezt a közösséget. Válaszaik szerint befogadó, őszinte közösségre találtak, ahol szívesen beszélgetnek az őket érintő kérdésekről. Tapasztalatom szerint nagyon sok múlik a szülők támogatásán, ez egyebek között jelenti azt is, hogy rendszeresen hozzák vagy elengedik gyermeküket az alkalmakra.

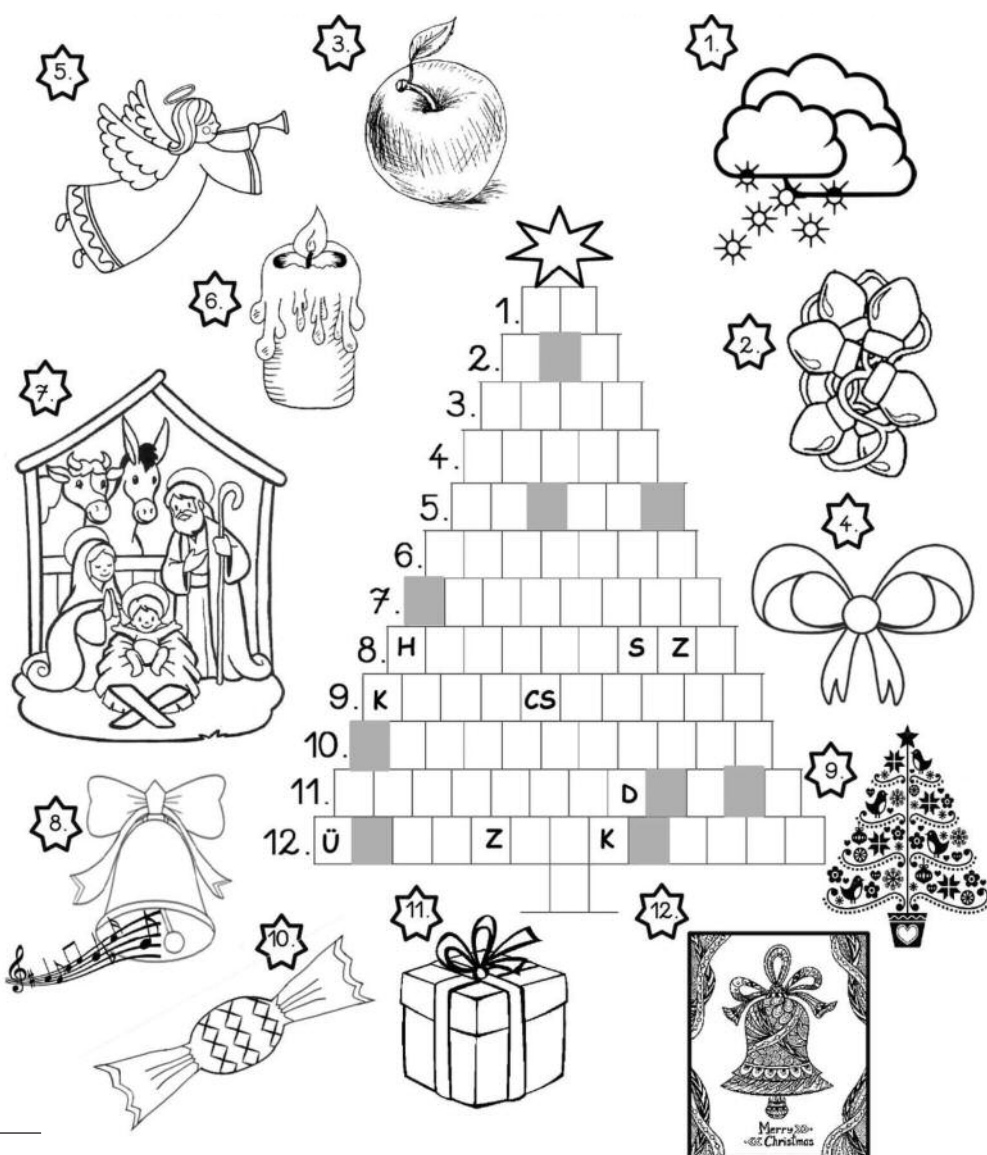
Zárásul egy különös megfigyelést hadd osszak meg az Olvasóval: gyülekezetünk jelenleg aktív tagjai közül sokan már gyermekkorukban részt vettek hasonló ifjúsági alkalmakon, ezzel megalapozva mostani gyülekezeti életüket.

Ungerné dr. Páli Andrea
másodfelügyelő

Írd be a fenyőfa megfelelő sorába a karácsonyi, téli képekhez kapcsolódó szavakat!

A szürke négyzetekbe írt betűkből rakj össze egy karácsonyhoz kapcsolódó fogalmat!

Az összerakott szó:

Folytatás a 3. oldalról

Mit tartotok igazán fontosnak a szolgálatotok során?

Károly: Számomra a szolgálat mindig a hűségéről és a kitartásról szól. Nem a látványos tettekben hiszek, hanem abban, hogy ami ránk van bízva, azt becsülettel, szívből végezzük. A gyülekezeti munka sokszor apró, láthatatlan feladatokból áll – de ezek együtt adják ki a közösség egészét. Úgy érzem, az ember szolgálatának értékét nem a pozíció, hanem a szív szándéka határozza meg.

Péter: A szolgálat számomra elsősorban a fiatalokkal való munkát jelenti. Hittanárként nap mint nap tapasztalom, mennyi-

re szükségük van arra, hogy közösségben élhessék meg a hitüket – kérdezve, beszélgetve, együtt gondolkodva. A mai fiatalok nem kész válaszokat keresnek, hanem őszinte párbeszédet és hiteles példákat.

Evangélikusként hiszek abban, hogy Isten minden nemzedéket megszólít – csak a hangját kell megtalálnunk. Ezért igyekszem velük járni az úton: figyelni, bátorítani, együtt tanulni velük. Úgy érzem, ez a közös úton járás az egyik legszebb formája a szolgálatnak.

Milyen jövőképet láttok magatok előtt a Magyarországi Evangélikus Egyházzal, illetve benne a Győri Evangélikus Egyházközséggel kapcsolatban?

Károly: Bízom abban, hogy az evangélikus egyház megőrzi azt a józanságot, mértéktartást és közösségi szellemet, amely mindig is jellemezte. A győri gyülekezetben azt látom, hogy a közösség képes összetartani a változó világban is: van mögötte hit, munka és egymás iránti felelősség. Hiszem, hogy az egyház jövője nem a formákban, hanem a lelkiületben rejlik – abban, hogy Krisztus marad a középpontban, és a testvéri közösség ad erőt a mindennapokhoz.

Péter: A jövőt a fiatalokban látom: ők hozzák az új kérdéseket, a friss szemléletet és a lelkesedést. Nem az a feladatunk, hogy a régi keretekhez igazítsuk őket, hanem hogy

segítsünk megtalálni saját hitbeli útjukat az evangélikus közösségben. Fontosnak tartom, hogy az egyház párbeszéddel, közvetlenséggel és az evangélium örömeivel szólítsa meg a gondolkodó, digitális nemzedéket. Hiszem, hogy akkor maradunk erősek, ha hűek maradunk gyökereinkhez, miközben nyitott szívvel fordulunk azok felé, akik ma keresik az utat Istenhez.

Köszönöm szépen a bemutatkozásotokat! Isten áldását kívánjuk családotokra, szolgálatotokra és a gyülekezeti közösség egészére!

Csorba János
lelkész

A kemence igaz története

Napjaink a Mennyei Atya gondviselő szeretetében

Egy közösséget sok minden összetarthat, építhet, erősíthet. Itt az Öregtemplom árnyékában talán egyértelmű, hogy ez magától megy, de ha még sem, akkor Isten segítségét küld. Tudjuk, hogy az Ő segítsége sokféle módon és úton érkezhet.

Az életben gyakran történhetnek csodadolgok. Ez a mi óvodánkban sincs másképp, hiszen ahol sok jó szándékú,

összetartozunk, jó érzés volt arra gondolni, hogy egy kemence segíthet a közösségek épülésében, erősítésében. Nekünk csupán 550 db bontott kistégglát kellett beszerezni és ideszállítani. Mit ad Isten! Mórachidán, Brigi néni szüleinek udvarán az egykori Dombiföldi gátőrház és Árpád-kori katolikus templom téglái rendbe rakva várták, hogy egyszer újra hasznosak legyenek.

zene mellett készült a langalló. Közben pedig régi és új gyülekezeti tagok, fiatal szülők beszélgettek, ismerkedtek.

zösség gyarapodjon és erős közösség legyen egy közös ég alatt. Adja Isten, hogy így legyen! A kemencén nem

Tudom, hogy a kemence a Mindenható Isten üzenete, nem véletlenül épült meg az Öregtemplom mellett. A Mi Mennyei Atyánk mindent megtesz, hogy újra hozzá – és egymáshoz találjunk. Mindent megtesz értünk és várja, hogy a győri evangélikus kö-

múlik a közösség, a gyülekezet építése. Hiszen hívogatóan áll és vár mindenkit, hogy használjuk. Az, hogy élünk-e ezzel a lehetőséggel? Csak rajtunk áll!

Tóthné Szebeni Gyöngyi
óvodaigazgató

segítőkéz és nyitott gyermek, felnőtt éli a mindennapokat, ott egy sima hétköznapi is csoda. Hát még egy kemence, az milyen csoda! Sok mindent el tudunk képzelni az udvarunkon, de kemencét.....?

Történt egy kora nyári napon, hogy iskolába készülő Lotti édesanyja ajánlotta fel, hogy amennyiben szeretnék, hogy legyen egy kemencénk, összehoz bennünket egy szakemberrel, aki minden évben ajándékkul épít sütőhelyet egy intézménynek. Mivel az udvarunk nyitott és közös, hiszen iskola, gyülekezet és az óvoda udvara egyben van, no, meg mi valahogy mégis csak

Négy apuka és négy óvónéni ment érte és szállította a helyszínre. Póta István, a Vándorkemencés mester egy nap alatt építette meg a mi „Hidas kemencénket”. A kemencét, ami meleget és ételt is ad, annak, aki fáradzik egy kicsit és tüzet rak, tésztát készít és megsüti.

Az óvoda Fáni csoportja már köré gyűlt egy októberi délutánon, ismerkedtek, beszélgettek és finomakat sütöttek. November 14-én gyülekezetünk épülését, közösségének erősítését szolgáló alkalom keretén belül avattuk fel „hivatalosan” a kemencét. Gőzölgő meleg tea, halk élő

Húsvétől Karácsonyig

A tavasz beköszöntével alig vártuk, hogy kimehessünk lakóinkkal a jó levegőre. A közös sétákon kívül kiváló alkalom is adódott hamarosan, hiszen óvodások jöttek hozzánk. Udvarunkon az évszakhoz illő játékfűzért adtak elő az óvónénikkel közösen. 43 lakó gyűlt össze, csillogó szemmel figyelve a körjátékokat és hallgatva az énekeket. A hangulatot olyan jól megteremtették az „aprónépek”, hogy miután elmentek, még együtt maradtunk és mi is dalra fakadtunk. Kedves alkalom volt, gyertek máskor is!

Májusban az intézmény három nővére sikeres vizsgát tett a szociális gondozó-ápoló képzésen.

A nyár gyorsan eltelt. A változatos foglalkozások (betűjátékok, éneklés, kézműveskedés, zenés műsorok, filmek vetítése, beszélgetések stb.) közül a levendulacsokor-kötést emelném ki, amire kollégák hoztak bőségesen virágokat, aki tudott és akart, részt vehetett. Szerették csinálni, el is vihették szobáikba, amiket készítettek. Júniusban kö-

szöntöttük Szabó Györgyné Olgi néni 100 éves születésnapja alkalmából.

Ősszel nagy örömünkre - Horváth Tibor lakónk közbenjárása kapcsán - egy zenekar jött el hozzánk, és megszépült nagytermünkben csodás hangulatot teremtettek. A Harártalan Dallamok Ének- és Zenekar négy tangóharmonikán és egy gitáron különböző országok dalait és jól ismert nótákat adott elő nagy sikerrel. Maradandó élményt nyújtottak mindnyájunknak. Birkásné Sej Editnek és társainak ezúton is még egyszer köszönjük és várjuk vissza őket!

Egyik szeptemberi sétánk alkalmával felmerült, hogy többen még nem jártak az Öregtemplomban, így kézenfekvő volt, hogy megszervezzünk egy látogatást. Ebben készséges partnernek bizonyult a lelkeszi hivatal egyik munkatársa, Dobó Eszter, aki nem csak megmutatta a templomot, hanem érdekes előadást is tartott róla lakóinknak. Szívesen emlékeztek vissza az alkalomra, és a „kedves, mosolygós előadó-

ra”. Egy későbbi séta alkalmával, amikor néhányan csak körbejártuk az épületet, egyik résztvevő felidézte a hallottakat, és meg is mutatta az ágyúgolyók helyét a falban.

Az őszi hangulatot nemcsak a természetben körülöttünk levő változatos színek, a lehulló falevelek és a hidegebb, rövidebb napok hozták el közénk, hanem a költőink által megírt és foglalkozáson felidézett szebbnél-szebb verssorok is. Egyik kollégánktól, Tünditől, aki szabad idejében sokat kézműveskedik, kaptunk gipsztököket, amiket lakóink festettek ki. Örömmel vitték szobáikba és a folyosóra dekorációnak.

Elérkezett október 23-a hete. Az ünnep alkalmából gimnazisták színvonalas műsort adtak elő. Lakóink közül többen meghatódtak, átélt események idéződtek fel bennük. Így történt dr. Csöndes József tanár úrral is, aki megköszönte a diákoknak és felkészítő tanáraiknak az ünnephez méltó előadást. Személyes hangvételű mondanivalója, emlékezése érzékelhetően a fiatalokra is hatással volt.

Halottak napja közeledtével istentiszteleten emlékeztünk meg az elmúlt esztendőben elhunyt lakóinkról. November végén gyülekezeti alkalom keretében az Öregtemplomban ünnepeljük meg a fenntartóval együtt a Szeretetház indulásának 140. évfordulóját.

A továbbiakban készülünk a karácsonyi ünnepkörre. Mikulás ajándékokat készítünk, ádventben szeretettel várjuk a kisiskolásokat, akik betlehemes műsorral készülnek, valamint a mendikáló óvodásokat. Zenés, karácsonyi hangulatú műsort pedig zeneterápia szakos első éves hallgatók adnak majd elő. Néhány hónap alatt több generáció találkozik az otthon falai között, ami mindnyájunknak szívmelengető érzés.

Áldott ünnepet szeretnék kívánni Túrmezei Erzsébet szavaival:

„Itt a karácsony! Itt a Megváltó! Szálljon az égig boldog énekszó, Eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.”

Samu Jánosné
mentálhigiénés munkatárs

Forrás – Győri Evangélikus Hírlevél. Főszerkesztő: Vancsai József. Szerkesztőbizottság tagjai: Csorba János, Mesterházy Zsuzsanna, Vancsai József. Szerkesztő: Dobó Eszter | Nyomdai előkészítés: Konrád Sándor. Nyomtatta: Palatia Nyomda, Győr. A kiadvány ingyenes. Adományokat köszönettel elfogadunk.

Amennyiben a jövőben nem szeretné megkapni ingyenes kiadványunkat, kérjük írásban jelezze a gyor@lutheran.hu címen.

Ünnepi istentiszteleti rend

december-január		Öregtemplom			Nádorvárosi templom			Szabad-hegyi imaház	Gönyű	Bácsa	Börcs	Öttevény	Győrszentiván	Info
		8:30	10:00	egyéb	8:30	10:00	egyéb	16:00	8:30	15:00	8:30	8:30	15:00	
21.	V		VJ*			MZS				VJ	VJ			NV 10:00 Családi istentisztelet gyermekműsorral
24.	Sze			16:00 CSJ			16:00 VJ	14:30 VJ			16:00 MZS	17:00 MZS		Szenteste
25.	Cs		SZJ*			MZS*		MZS*	MZS*			SZJ*	SZJ*	Karácsony 1.
26.	P		CSJ*			VJ*				CSJ*	VJ*			Karácsony 2.
28.	V		VJ*			SZJ*								Karácsony utáni vasárnap
29.	H													NV téli kincskereső gyermeknap
31.	Sze			17:00 CSJ			17:00 SZJ	SZJ			15:30 CSJ			Óév
1.	Cs		MZS*			VJ*						MZS		Újév
4.	V	CSFZS	CSJ*			MZS*					CSJ		MZS	Újév ünnepe utáni vasárnap
6.	K						17:00 CSJ							Vízkereszt

Jelölések: * = úrvacsorás istentiszt., SZJ = Szemerei János, CSJ = Csorba János, CSFZS = Csorbáné Farkas Zsófia, MZS = Mesterházy Zsuzsanna, VJ = Vancsai József

Téli Kincskereső Gyermeknap Nádorvárosban. 2025. december 29., hétfő (reggeltől késő délutánig)
4–16 éveseknek – több korcsoportban. Ebéd étteremben, ennek ára 2700 Ft/fő. Gyere el, várunk!
További info és jelentkezés december 27-ig (életkor megjelöléssel): mhazyzs@gmail.com

Elérhetőségek, lelkeszi körzetek

Honlap: gyor.lutheran.hu • E-mail: gyor@lutheran.hu • Facebook: Győri Evangélikus Egyházközség

1. körzet:

CSORBA JÁNOS lelkész
(06/20/824-6247)

Újváros, Sziget, Pinnyéd, Belváros,
Révfa, Bácsa, Vámoszabadi,
Likócs

2. körzet:

VANCSAI JÓZSEF igazgatólelkész
(06/20/824-2248)

9024 és a 9023 irányítószám, kivéve
a Fehérvári út, Szigethy Attila út és
a Szent Imre út által határolt rész;
Gönyű, Börcs, Abda, Öttevény

3. körzet:

MESTERHÁZY ZSUZSANNA lelkész
(06/20/416-3501)

9028 és a 9023 irányítószám
a Fehérvári út, Szigethy Attila út
és a Szent Imre út által határolt
részen; Győrszentiván, Gyárvaros

Intézményeink:

Szeretetház lelkése: Vancsai József igazgatólelkész (06/20/824-2248)
Iskolalelkészek: Vancsai József igazgatólelkész (06/20/824-2248); Csorbáné Farkas Zsófia lelkész (06/20/824-8765); Csorba János lelkész (06/20/824-6247)

2026-tól az egyházfenntartási hozzájárulás
presbitérium által ajánlott összege 16.000 Ft/fő/év,
melyet a Győri Evangélikus Egyházközség
CIB Bank 10700031-25055203-51100005
számlaszámán utalással is befizethetnek.

Kérjük a kedves gyülekezeti tagokat, hogy egyházközségi ügyek (esküvő, keresztelezés, temetés) intézésekor keressék a lakóhelyük szerint illetékes lelkészt!

Öregtemplomi Központi Lelkeszi Hivatal

Hivatali idő: H–K–Sze–Cs–P: 8:00–14:00 Cím: 9025 Győr, Petőfi tér 2. Mobil: 20/824-8101

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN GYÜLEKEZETI TAGUNKNAK!**